

nikov v vozilih. V enem sprednjih tankov je poveljnik, ki daje povelja vsem drugim tankom.

Dva nasprotnika oklopnih divizij in njegov sodelavec — letalo

Oklopne divizije morajo računati z dvema nasprotnikoma: s tanki druge strani in protitankovskimi topovi. Zato mora v bliskovitem napadu sodelovati tudi letalstvo, ki ima glavni namen, da z bombami obmetava sovražne tanke in njegovo protitankovsko topništvo. S tem nalogo letalstva seveda niso izčrpane. Vsako letalo, pravijo Nemci, je leteč top, ki obstreljuje sovražnikove tanke, kolodvore, mostove in zbirališča vojske, širi pa seveda preplah tudi na civilno prebivalstvo. Veliko

pripomore k uspehu napada, ker v zaledju izzove prestrašenje in nered in je bolj preračunano na uničenje živcev kot človeških življenj.

Oklopni napadi porabijo ogromno goriva

Napad z velikim številom kopnih in zračnih motoriziranih čet pa je zelo tvegan in opasen za onega, ki nima doma izdatnih virov prepotrebnih pogonskih sredstev. Združen napad oklopnih divizij in letalstva potroši tako silne množine goriva, da izčrpa najboljše zaloge in rezerve. Če tedaj napad nima končnega uspeha, so za kasnejše mesece vsi jekleni orjaki ropotija brez vrednosti, dokler se ne morejo obnoviti zaloge bencina za pogon in olja za mazanje.

šole kot domačo, pa je bil zelo nadarjen, zato se mu je vse posrečilo. Tudi pri fantovskem odseku je sodeloval do zadnjega. Zelo ga bomo pogrešali vsi. — Dragi Kristelj, bodi Ti lahka zemlja domača!

Zaveden fant umrl v Framu. Dne 29. maja je v mariborski bolnišnici umrl Edvard Pokri-vač. Že dolgo ga je bolezen mučila, sedaj pa je prejel tako krepak moral v 37. letu življenja v hladni grob. Zavednemu fantu naj sveti večna luč, žalujoči materi in rodbini naše sožalje!

Zgledna Marijina družbenka umrla v Laporju. Obilno žetev ima smrtina kosa na bojnih poljanah, ni pa toliko utrujena, da ne bi vršila svoje krutege posta tudi pri nas. Dne 25. maja je bil pogreb pridne Marijine družbenice Neža Jančič v 54. letu starosti. Mrtvaški sprevid je vodil g. dekan Ozimič Jožef v spremstvu brata rajne g. dr. Ivana Jančič, duh. svetnika in župnika pri Sv. Petru v Savinjski dolini, in salezijanskega patra iz Celja. V spremstvu so bile Marijine družbenice z društveno zastavo ter mnogo drugih faranov. Pri odprtem grobu se je od rajne poslovil z v srce segajočim govorom g. dekan. Poudarjal je, da je bila rajna zgledna članica Marijine družbe 40 let, od ustanovitve družbe. Pevci so ob grobu in na domu zapeli žalostinke. Lepo je donel tudi »Reši me«, katerega so pomagali peti duhovščini moški pevci. Vsem, ki so sodelovali, naj bo Bog plačnik, pokojno pa priporočamo v blag spomin!

Dobra mati in krščanska žena umrla pri Sv. Miklavžu nad Laškim. Redek primer se dogaja letos v naši župniji, da imamo v petih mesecih že devet mrličev, ko smo jih imeli v letu 1937 vsega samo šest. Dne 22. maja je izdihnila svojo blago dušo v 56. letu starosti Funkl Alojzija iz vasi Lažiše. Bila je dobra gospodinja in mati trem otrokom. Bolehala je že tri leta. Med boleznijo je bila večkrat previdena. Kako je bila rajna priljubljena pri ljudeh, smo videli na dan pogreba, 24. maja. Svetila ji večna luč!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrt je pokosila nedolžno cvetko v št. Iju v Slov. goricah. Umrla je zdravnikova hčerka Tatjana Sevšek, ki smo jo spremili na zadnji poti 31. maja popoldne. Pogreba so se udeležili FO z zastavo, mladenke v krojih ter vse članice v kroju, šest članic je neslo trupelce. Vse druge članice in mladenke so pa nesle polne roke belih rožic, ki so jih položile na grob. Udeležilo se je pogreba svečinsko Prosvetno društvo z g. župnikom. Pogreb pa je vodil naš g. župnik ob asistenci domačega in jareninskega gg. kaplana. Ob grobnici se je z lepim govorom poslovil od Tatjanice naš g. župnik. Slovo je vzela od Tatjanice tudi prijateljica mladenka Dorica Svati. Snivaj mirno, nedolžna cvetka — žalujočim staršem pa naše sožalje!

Dva smrtna primera pri Sv. Ani v Slov. goricah. Po dolgotrajnem bolehanju je umrla vsem draga ter spoštovana žena Marija Markuš, posestnica v Ledineku. Njena splošna priljubljenost je bila izkazana z obilno udeležbo pri pogrebu. — Smrt je pokosila Dominika Kramberger, posestnika v Krembergu. Rajni je bil znan po vseh Slovenskih goricah kot izvrsten godec in šaljivec. Njegova godba je spremljala marsikateri novi par in novomašnika pred oltar. Na njegovi zadnji poti so ga spremljali številni domačini in godci iz Apač, ki so mu zaigrali ob grobu zadnji pozdrav. — Rajnima svetila večna luč, preostalem pa naše sožalje!

Dobrotnica cerkve umrla. V Svečini je dne 25. maja umrla Ivana Ferik, posestnica na Ciringi in bila 28. maja pokopana. Veliko dobrega je storila župni cerkvi in revežem. Bog ji povrni z večnimi darovi!

Vrli mladenič podlegel vnetju slepiča pri Sv. Primožu na Pohorju. Žalostno so peli naši zvonovi zadnji terek. Pelj so v slovo Kristeljnu Knezu, p. d. Ižekovemu, vzornemu mladeniču, ki je dopolnil komaj 27 let. Vnel se mu je slepič. Ne on sam ne kdo drug se ni pravočasno zavedel nevarne bolezni. Prepeljali so ga v slo-

venjgraško bolnišnico, a bilo je že prepozno. Kmalu po operaciji je v nedeljo jutro, 26. maja, umrl, potem ko je še nadvse spodbudno sprejel sv. zakramente za umirajoče. Truplo so prepeljali nazaj domov in v terek ob veliki množici pogrebcev pokopali na domačem pokopališču. Kdo naj popiše žalost matere-vdove, brata in sester, številnih sorodnikov, pa sploh vseh faranov? Zakaj rajnega Kristelja je vsakdo vzljubil, kdor je spoznal njegov značaj. Poštenega življenja skozi in skozi, trezen in čist, delavec neumorno ko mravlja. Žaluje pa za njim tudi naše Prosvetno društvo. Bil je izvrsten igralec. Naj se je lotil kakršne koli vloge, izpeljal jo je, da se mu je vse čudilo. Pa bodisi, da je bila vselega značaja, kakor krojača šivanke ali berača Malhe ali resnega, kakor Krivoprisežnika, ki ga je igral nedosežno. Četudi ni pohajal druge

Padalstvo od prvih poskusov do danes

Prvi poskusi s padalci med svetovno vojno

Vloga, katero igrajo padalci v nemški in ruski vojski, je znana. Manj znano pa je, da so se poslužili tankov v svetovni vojni Angleži, in da je iznajditelj padalstva Francoz. Francoski pilot Evvard je začel ob koncu svetovne vojne v tednih pred sklepom premirja spuščati vojaštvo v Ardenih s pomočjo padal. Na ta način za sovražni hrbet spuščeni vojaki so bili oskrbljeni z razstrelivom, da bi povzročili v sovražnem zaledju razdejjanja. O dejanjih letalcev v svetovni vojni je napisal Jacques Mortane knjigo, v kateri poroča o raznih poskusih prvih padalcev.

Načrt ameriškega generala

Pređen so posvetili Rusi padalstvu svojo pozornost, se je pečal s tem vprašanjem ame-

riški general Mitchell, kateri je kot poveljnik ameriškega kora v Franciji med svetovno vojno videl padalski način napadanja.

V jeseni 1918 je izdelal Mitchell načrt, po katerem bi se naj bila spustila za hrbet Nemcem cela divizija in bi jih napadla od zada, medtem ko bi bili začeli zavezniški ofenzivo od spredaj. Zaključitev sovražnosti je onemogočila izvedbo omenjenega načrta. Mitchell pa je zamisel padalstva obdelal v posebni knjigi, katera je vzbudila največjo pozornost pri vrhovnem vodstvu sovjetske armade.

Padalstvo v sovjetski vojski

Ruski generali so se začeli posluževati od ameriškega generala opisanega padalstva najprej ob priliki manevrov in pozneje — seve brez velikega resničnega uspeha — v vojni

»Jurij, vse, kar je prav, te ubogam in te bom vedno ubogala. Več ne moreš od mene zahtevati.«

Naslednjo nedeljo je mož zaklenil vse skrinje in omare in ni dal ključa od sebe, tako da žena ni mogla priti do nedelne obleke in je morala ostati doma. Pa se zaradi tega ni kregala, ampak je bila ves dan prijazna, kakor da se ni zgodilo nič.

Drugi dan je bil zadnji majnik. Ker Tilka v nedeljo ni mogla v cerkev, je šla v ponedeljek ob sedmih zvečer k zadnji majniški pobožnosti in se je vrnila šele ob pol devetih. Toda ko se je vrnila, ni bilo nikjer v hiši nobene luči več in vsa vrata so bila zaprta in zaklenjena. Tilka je dolgo časa trkala na sprednjih durih, na zadnjih durih, na oknih, klicala je moža, klicala natakario, klicala dekle, klicala hlapca, klicala Katro, ki je bila Jurijeva teta — vse zaman. Nič se ni zganilo v hiši. Tudi gumno in hlevi so bili zaklenjeni. Čez nekaj časa je začela znova močnejše trkati in glasneje klicati. Tedaj se je zgoraj na dekelskem oknu nekaj premaknilo in ženski glas je zašepetal:

»Gospodinja!... Moj Bog, ne smemo odpreti. Gospodar je prepovedal.« In ženska je zginila z okna.

Tilka je sedla na klop pred hišo in se je začela bridko jokati. Več ko pol ure je tako ihtela, potem se je še enkrat obrnila, potrkala in potihoma prosila moža, naj ji vendar odpre.

Pa vse je bilo zaman.

Kaj naj počne za božjo sveto voljo? Vso noč ne more ostati zunaj — bilo je hladno in dež je jel naškrapovati — še zboleti bi utegnila, saj jo itak že tresa. Ali naj gre k očetu na dom? Ne, ne. Četudi sta si bila z očetom zadnja tri leta spet bolj dobra, bi oče tako naugnali, da bi bilo jomene. Kvečjemu k prijateljici, k Dobrovnikovi Treziki, bi mogla; pa Dobrovnici bo nerodno. Ali drugega ni ostalo.

Sprva je šla in še oklevala, potem pa je stopila hitreje in je potrkala na hišici, kjer je stanovala Dobrovnikova gospa s hčerko. V hiši je bila še luč. Ženski sta se prestrašili, ko sta spoznali Končnico, in sta hitro odprli. Vsa solzna je Tilka prosila:

»Bodita tako dobri in dajta mi prenočišče!«

»Za božjo voljo, Tilka, kaj pa se je zgodilo? Ali te je Jurij spet tepel?« je vprašala Trezika.

»Ne... ne... Bila sem pri majniku. Ko sem prišla iz cerkve, je bilo doma vse zaklenjeno. Nihče mi ni odklenil.«

»Kaj, v hišo te ni pustil?« se je gospe zasmilila.

»Zakaj neki? Kaj je bilo?«

»Ne vem... morda... mislim zato, ker sem bila pri majniku... in me dolgo ni bilo domov.«

Več mati in hči nista spravili iz nesrečne žene. Tilka je zaihтела in na vprašanja ni odgovarjala ali pa, če je odgovorila, le s kako besedo brez posebnega pomena.

(Dalje sledi)

Uganila čas pomembnega dogodka. Za prebivalstvo na severoameriškem polotoku Alaski je trenutek, ko se prične na reki Tanana tajati in lomiti led, velik dogodek vsako pomlad, katerega z napetostjo pričakuje. Tako veliko pomembnost pripisujejo temu času, da se v mestu Nenana vršijo vsako leto tekme, kdo bo najbliže uganil čas, kdaj se prične led lomiti. Letos se je pripetilo to pred nedavnim popoldne. Skeraj do minute pa je pogodila prej ta čas neka Clara Hansen, po poklicu stenografistinja, ki je prejela za svojo točno napoved lepo nagrado.

Nek francoski bogataš je vse življenje tičal v zaprti sobi. Maskirani sluga mu je dajal hrano skozi majhno luknjo,

proti Fincem. Finska pokrajina s tisočnimi jezeri in obsežnimi gozdovi ni dovoljevala, da bi se bili zamogli izkrcati iz zraka močnejši vojaški oddelki. Rusi so pošiljali iz letal za hrbet Fincem špijone in posebno izvežbane uničevalce raznih vojaških naprav.

Italijani in Angleži

Pozneje kot ruska vojska je začela italijanska delati poskuse s padalci. Praktično in le v bolj redkih primerih so spuščali Italijani padalce v vojni z Abesinijo. Tudi na Angleškem je delalo letalstvo v tem oziru poskuse.

Izpopolnitev padalstva po Nemcih

Z vsi vneto pa so se oprijeli padalstva nemški častniki. Kak uspeh je rodil ta način napadanja, se je pokazalo na Holandskem. Nekaj let pred to vojno so šli v Nemčiji že tako daleč, da so vpeljali rejo sviloprejk, da bi dobili najfinejšo svilo za padala v lastni

deželi. Ko so imeli enkrat dovolj padal izgotovljenih (vsako stane 20 do 30 tisoč din), so začeli vežbati za padalce mlade ljudi. Predizobrazbo številnim padalcem pa je dalo v Nemčiji že cela leta pred vojno bajno razpredeno jadralno letalstvo.

Izvežbanost padalcev

Padalci niso samo izurjeni strelci, ki se razumejo na strojnice, puške in granate, ampak znajo tudi razne jezike, da se lahko pomešajo neopaženo med prebivalstvo.

Padalci ne smejo odpreti padala — kar zahteva posebno srčnost in izvežbanost — takoj po odskoku iz letala, ampak kratko pred pristankom na zemljo. Ako odprejo padalo prehitro, potem so preveč izpostavljeni obstreljevanju. Pri prenašanju razprostrtju bi nudil padalec vetru preveč moči, da bi ga lahko zanesel čisto na drugo mesto, kakor mu je bilo določeno za pristanek.

Dopisi

Kozjak

Remnik. Pri nas se vrši tečaj za pospeševanje turizma, planinstva in gostinstva v nedeljo, 9. junija, od osnih dalje. Ker je vse tako razvrščeno, da bodo predavanja ne samo zanimiva, ampak nadvse poučna, zato pridite domači in sosedi! Marsikaj se da olepšati in popraviti, kar ni povoljno, zato v to šolo!

Pohorje

Sv. Lovrenc na Pohorju. Odšel je od nas kaplan Ivan Voda na novo službeno mesto v Ljutomer. Štiri leta je vneto deloval v naših društvih, zlasti kot duhovni vodja vseh naših mladinskih organizacij.

Fram. Zadnji čas so se tu poročili: Marijan Štok, kazniški paznik v Mariboru, in Angela Prelog, posestnica v Ješenici; poročil ju je nevestin brat g. Ludovik Prelog. Zakon sta sklenila tudi Ivan Štirn v Morju in Marija Repnik. — Bog daj blagoslov!

Ptujsko polje

Sv. Marjeta nize Ptuj. Prejšnji teden smo imeli pri nas poseben dogodek. Podoželski učitelji iz raznih sol v Slovenskih goricah in na Ptujskem polju so se s svojim nadzornikom g. Zazulom zbrali pri nas. V vzornem učnem nastopu jim je naš mladi učitelj g. Šegula pokazal, kako bi treba v kmečkih ljudskih solah poučevati. — V šoli so imeli celo razstavo dreves, vej, listov in skorje. Vse to so otroci sami nabrali na šolskem izletu. V šoli so se potem vse teden učili o koristnosti in važnosti lepih gozdov za kmečko gospodarstvo. Ves ta čas so otroci merili, računali, čitali in pisali o gozdu. Tak pouk prinaša našim otrokom mnogo koristi in znanja za poznejše življenje. Iz kmeta za kmeta in s kmetom mora iti podoželska ljudska šola, zato nas veseli takšno delo g. učitelja. V Kmetijski zbornici bomo še naprej zahtevali, da se podoželske šole malo bolj ozirajo na potrebe našega gospodarstva.

Dravinjska dolina

Lešje pri Majpergu. Posestnik Ribič in Antonija sta povabila Matildo Krapše na odhodnico svojega sina k vojakom in je bila majhna pogostitev. V kratkem času je pristopil posestnikov sin Anton Ribič k Matildi Krapše in zaprosil, če sme iti po hčer in sina na njen dom. Nato mu je mati dovolila, da lahko pride, če mu to dovoli oče. Šel je in prišel so z Marico Geiser. Mialo pozneje so prišli njegovi prijatelji, ki so imeli harmonikarja s seboj. Prišla sta tudi Vincenc Gaišt in njegov 18 letni brat Ludovik. Vincenc je pristonil puško k peči in povedal, da je bil na službenem obhodu. Navzoči gostje so se okrog 22 igrali s puško in pomerjali na goste, ki so sedeli za mizo. Tedaj jih je mati hčerke posevarila, naj se ne igrajo s puško, toda fantje so odgovorili, da se ni treba bati, ker da je puška prazna. Ko so se poslavljali gostje od Ribičevih, je še Vincenc Gaišt pomagal mladenki ogrniti plašč in se je obrnila proti njemu, da bi se mu za uslugo zahvalila, v tem trenutku pa je počil strel, ki ga je izstrelil Ludovik Gaišt, in krogla je prebila žilo odvodnico na vratu. Pri

nesreči je bila navzoča tudi rajničina mati. Okolnosti okrog tega strela bodo dognali na sodišču. Neresnično pa je, da bi rajna sama prišla za puško in rekla, naj jo ustrelji, če ima korajžjo.

Slovenske gorice

Sv. Jakob v Slov. goricah. Namesto venca na grob blagopokojne gospe Fluher Josipine, posestnice in pekarice v Sv. Jakobu v Slov. goricah, so darovali za revne učence po 100 din družvo pekovskih mojstrov iz Maribora in pevski zbor pekovskih pomočnikov iz Maribora. 10 din pa g. Samojlenko Aleksij, cerkveni kjučar in posestnik v Zg. Jakobskem dolu. Šolsko upraviteljstvo se imenovanim darovalcem prav lepo zahvaljuje.

Razkrižje. Nekateri hrvatski listi raznašajo v svet neresnično vest, kakor da bi bila občina Štrigova zoper voljo prebivalstva priključena dravski banovini. Resnična dejstva pa so tale: Ko sta sedanji ločeni občini Štrigova in Razkrižje še bili ena občina, je občinski odbor tedanje skupne občine Štrigova 5. septembra 1932 in nato zopet 16. aprila 1936 soglasno sklenil zahtevati, naj se občina Štrigova odcepi od Hrvatske ter se združi s Slovenijo. Ko se je to zgodilo, je ljudstvo bilo s tem prav zadovoljno, ker je bilo s tem ustrezno njegovemu slovenskemu čutu in prepričanju. Zlasti pa je bilo s tem zadovoljno prebivalstvo Razkrižja do zadnjega človeka. To svoje slovensko prepričanje je tukajšnje ljudstvo še dvakrat javno pokazalo, in sicer pri občinskih volitvah in državnozbornskih volitvah leta 1938. Občinski odbor občine Razkrižje je dne 8. oktobra 1939 sklenil in zahteval, da mora naš kraj kot slovenski kraj ostati v dravski banovini kot samostojna občina. Naša občina je bila ustanovljena s kraljevim ukazom in bo znala varovati svoje narodne pravice. Mi smo Slovenci. V vsej naši občini je samo en človek, ki je naroden na hrvatski list. Drugi imamo samo slovenske liste. Slovenska je naša beseda, slovenska naša pesem, slovenske naše šege in navade, slovenske so naše organizacije, kmečke, prosvetne in mladinske; osobito naša politična organizacija, ki ima v narodnem voditelju dr. Korošcu svojega voditelja. Iz tega se vidi, kako neresnične so trditve nekaterih hrvatskih listov, katere širijo ljudje, ki niso tukaj rojeni, marveč naseljeni, trditve namreč, kakor da oblasti tukajšnje ljudstvo poslovenjujejo. Kako bi bilo treba nas posloveniti, ko pa smo vsa stoletja Slovenci?! To hočemo tudi ostati! Hrvatje nam tega ne morejo in ne smejo zameriti. Kakor zahtevajo oni svoje pravice, tako tudi mi zahtevamo svoje.

Slovenska krajina

Sobota. Mura je naplavila v vaši Krog pri Soboti moško truplo, katerega sta potegnili iz vode dva posestnika iz Bakovcev. Iz krstnega lista in vojaške knjižice utopljenca je razvidno, da je to Alojz Nekrep, rojen leta 1905 v Sladkem vrhu, občina Velka ob severni meji. V žepu je imel pet mark in poziv k vojaškim vežbam v Maribor. Preko rame je imel zvezane čevlje in klobuk zaktaknen za telovnik. Kakor smo zvedeli, je bil rajni uslužben v tovarni za lepenko v Sladkem vrhu in se je hotel izogniti vojaški vežbi na ta način, da bi šel k sosedom. Najbrž je utonil pred

Kupujte samo
CROATIA BATERIJE
ker so najboljše, zato najcenejše!
CROATIA
tovarna baterij
JOSIP PASPA,
Zagreb, Koturaška 69.

očni žene, ker je ona že dva dni pozneje začela hoditi v žalni obleki, ko so drugi mislili, da je pri vojaki. Pač huda kazen!

Melinci. Andrej Gerič je začel neko nedeljo zvečer v krmi izzivati mirnega Martina Majcena in ga goniti spat. Ko je prišel Majcen domov, je nagovoril svojega prijatelja Pozderca, naj gre z njim, da bosta poiskala izzivača. Geriča sta dobila v hlevu spečega. Pozderc je svetil, Majcen pa je lopnil s kolom dvakrat spečega po glavi in mu prebil lobanjo. Udarjeni je podlegel poškodbi. Radi tega uboja se je vršila zadnje dni v Soboti obravnava. Majcen je bil obsojen na tri leta, Pozderc pa na osem mesecev strogega zapor.

Renkovec. Majhna je naša katastrska občina, a vendar smo lahko ponosni, ker bo ta majhna vasica letos zopet dala v vinograd Gospodov dušnega pastirja. Prvo nekrvavo daritev bo predvidoma v avgustu daroval g. Magdič Ivan, salezijanski duhovnik, ki študira v Italiji. Renkovečani se že sedaj pripravljamo na ta slovesni trenutek. G. Magdič bo tretji duhovnik iz naše vasi.

Vel. Polana. Velika nesreča je zadel našega gostilničarja Ferčak Franca, ki je tako nesrečno padel, da si je zlomil ključnico. — Ponesrečil se je tudi Hošjan Ivan, ki je s kolesom padel in se po vsem telesu poškodoval. Oba sta se morala zateči v bolnišnico.

Rankovec. Pred kratkim se je v Ljubljani poročil z gdno Bojd Darinko iz Ljubljane naš rojak Ulen Franc, ki študira na pravni fakulteti ljubljanskega vseučilišča. Bilo srečno!

Salovec. Minuli mesec je prišel v neko tukajšnje trgovino mlajši fant ter je kupil cigarete. Plaćati je hotel z novim bankovcem za 500 din. Ker se je trgovcu zdel bankovec sumljiv, je fanta zadržal z izgovorom, da bo poslal po drobiž, a medtem je poslal po orožnike, ki so fanta prijeli, ga preiskali in našli pri njem velik plen. Pri sebi je imel še deset bankovcev z isto napako. Za ponarejevalci poizvedujejo.

Halozze

Sv. Barbara v Halozah. Neznani krščenilijak se je spravil v prejšnjem tednu ponoči nad kurnik posestnika Antona Eratušek v Paradižu in mu ga je spraznil. Kokošja pečenka je pač gotovo prijala tatu, za katero ga pa se še ne ve. Ukradenih je bilo 15 komadov. — Vinogradnike je ves pretekli teden mučilo slabo vreme, ki je oviralo škropljenje, katero je že nujno potrebno. Le redki so bili tako srečni, da so vlovili par sončnih ur na dan in opravili škropljenje. Na bukovem listju po gozdovih se peronospora že močno vidi, isto se zgodi v vinogradih, če niso prej poškopljeni. Letos opažamo tudi močan pojav gosenic na sadnem drevu. Nekatera drevesa so že čisto objedena in gola. V vinogradih pa letos na splošno povsod opažamo slab in redek nastavek, jalovost. Grozdje se nahaja samo na locnih, na trsu pa čisto nič. Tudi se zelo čuti stiska za moške delovne moči za škropljenje. — Regulacija potoka Bela, ki je bila napovedana s 15. majem, je bila odložena zaradi ponovnih meritev, ki se vršijo te dni. Z delom se bo potem takoj začelo, in sicer čez nadarbinske travnike in njive, ker tam navadno povodenj najbolj in večkrat na leto pustoši.

Medribnik. Poročila sta se Martin Korenjak v Medribniku in gdna Lizka Lah od Sv. Tomaža pri Ormožu. Ugledni ženini je bil prej predsednik krajevnega SLS, sedaj JRZ in predsednik Prosvetnega društva. Ima pa še vedno dvojno predsedništvo: sadjarske podružnice in Podpornega društva ter je načelnik Posojilnice. Nevesta, ki je iz ugledne hiše, je bila pridna Marijina družbenka tomaževske deklirske družbe in sodelavka Prosvetnega društva. Pridna nevesta, sedaj že gospa Korenjak, je tudi izučena kuharica, znana uglednim družinam. Ugledni par je poročil barbarški g. župnik Grobler Franc. Tudi »Slov. gospodar«, ki je stalen gost te hiše, želi z vsemi prijatelji in znanci novemu rakonskemu paru obilo sreče in zadovoljstva z božjim blagoslovom!